

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โรคภัยที่ใหญ่ที่สุดคือสำนึกที่เป็นร่าง เป็นไปด้วยโรคภัยนี้ที่มีความตกต่ำ ดังนั้น เวลาที่ จงกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** เมื่อไรที่ลูกๆ จะไปถึงสภาพการอยู่เหนือบ่วงกรรม?
- คำตอบ:** เมื่อลูกได้รับชัยชนะเหนือความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยพลังโยคะ และเมื่อลูกกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวง วิญญาณอย่างสมบูรณ์ โรคภัยของสำนึกที่เป็นร่างคือโรคภัยที่ใหญ่ที่สุด เป็นไปด้วยโรคภัยนี้ที่โลกได้กลับ มาไม่บริสุทธิ์ จงกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะมีความสุขและความซาบซึ้งและพฤติกรรมของ ลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง
- เพลง:** โอนักเดินทางในเวลากลางคืน, อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุฬหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินความหมายของคำว่า “นักเดินทาง” แล้ว ไม่มีใครนอกจากลูกๆ บราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก สามารถอธิบายสิ่งนี้ เมื่อลูกเคยเป็นเทพ, ลูกก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกันและบุคลิกภาพของลูกก็ดีมาก ลูกเคยเต็มไปด้วยทุก คุณธรรมและ 16 องค์เต็ม ลูกเคยเป็นนายของโลก ไม่มีมนุษย์ผู้ใดรู้ว่าลูกเปลี่ยนจากเพชรไปเป็นเปลือกหอยได้อย่างไร ลูกเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์, ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกยังไม่กลายเป็นเทพ ลูก กำลังได้รับการชุบชีวิต บางคนเปลี่ยนไปเล็กน้อย บุคลิกภาพของบางคนก็เปลี่ยนไป 5% และผู้อื่น 10% โลกไม่รู้ว่าบาร์ต เคยเป็นสวรรค์ พวกเขาพูดว่าเหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ในบาร์ตเมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ พวกเขาเคยมีคุณธรรมเช่นที่ พวกเขาถูกเรียกว่าเทวาและเทวี พวกเขาไม่มีคุณธรรมเวลานี้ ผู้คนไม่เข้าใจการตกของบาร์ต, ซึ่งเคยมั่งคั่งอย่างยิ่งนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร เพียงพอเท่านั้นที่หนึ่งและอธิบายสิ่งนี้ ลูกๆ ผู้ที่บุคลิกภาพของเขาถูกเปลี่ยนไปก็สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ พอพูดว่า: ลูกๆ เมื่อลูกเคยเป็นเทพ ลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ลูกก็ได้กลับ มาเป็นสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างนี้คือโรคภัยที่ใหญ่ที่สุดที่ลูกมี ในยุคทองลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครรู้ว่าใครได้ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าเหตุใดการตกของลูกจึงเกิดขึ้น ลูกลืม ศาสนาของลูก บาร์ตนั้นกลับมาไร้ค่าไม่ถึง 1 สตางค์ อะไรคือเหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้? สำนึกที่เป็นร่าง! ละครนี้ถูก กำหนดไว้แล้ว ผู้คนไม่รู้ว่าบาร์ตซึ่งเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง เวลานี้ได้กลับมายากจนมากได้อย่างไร พวกเขาเคยเป็นของศาสนา เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้นพวกเราได้อยู่อย่างคดโกงในศาสนาและการกระทำได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: เมื่อสิ่งนั้น ได้กลายเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกก็กลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่างและดังนั้นจึงกลายเป็นสภาพของลูก บันไดได้แสดงถึงการ ตกเกิดขึ้นได้อย่างไร สำนึกที่เป็นร่างคือเหตุผลหลักว่าเหตุใดลูกจึงกลับมาไร้ค่าไม่ถึง 1 สตางค์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ เช่นกัน ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงระยะเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี ทุกวันนี้ผู้ที่รู้คิดคือชาวคริสเตียน พวกเขาเองพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นดินแดนสุขาวดี ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่านั่นคือบาร์ตโบราณที่เรียกว่าสวรรค์ ทุกวันนี้พวกเขาไม่รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่สมบูรณ์ของบาร์ต ลูกๆ ไม่ก็คนมีความรู้เล็กน้อย แต่พวกเขานั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง ด้วยเช่นกัน เนื่องจากพวกเขาคิดว่าไม่มีใครเป็นเหมือนพวกเขา พ่ออธิบายว่าเหตุใดบาร์ตจึงไปถึงสภาพที่ตกต่ำเช่นนั้น บาปูดานธีจึงเองก็เคยพูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและก่อตั้งอาณาจักรของราม แนนอนที่ดวง วิญญาณเคยได้รับความสุขจากพ่อในบางเวลา เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ลูกๆ ของพ่อผู้ที่ เปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินไม่ได้กลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์เช่นกัน พวกเขากลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่าง ชั่วแล้วชั่วเล่า นี่คือโรคภัยที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่สภาพของลูกกลายเป็นเช่นนี้ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม อย่างมากที่จะกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มากเท่าที่ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะจดจำพ่อมากตามนั้น ดังนั้น นั้นควรจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ได้รับการจดจำว่า: ลูกเคยใส่ใจที่จะพบกับผู้สูงสุดเดียวผู้ที่อยู่ในธาตุบราห์ม ธาตุที่อยู่ เหนือทุกสิ่ง และเวลานี้ลูกได้พบกับท่านแล้ว ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากท่าน อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? เพียง แต่กลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ทั้ง โลกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง การตกของบาร์ต ซึ่งเคยสูงส่งอย่างมากได้เกิดขึ้น ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าประวัติศาสตร์และ ภูมิศาสตร์คืออะไร สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใด เหล่าเทพเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขา ต้องละร่างของพวกเขารับอีกร่างหนึ่ง พวกเขาไม่ได้มีสำนึกในพระเจ้า ยิ่งลูกคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณและ จดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะกลับมาอ่อนหวานมากตามนั้น เป็นไปด้วยการกลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่างที่มีการบรา

ทะเลาะเบาะแว้งและพฤติกรรมที่เป็นเช่นลิง พ่ออธิบายทั้งหมดนี้ บาบานี้ก็เข้าใจทั้งหมดนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆบางคนก็ได้กลับมาสำนึกที่เป็นร่างและลืมหืมบาบา แม้กระทั่งลูกที่ดีมากก็อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ใครก็ตาม แนนอนที่จะมีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ราศี ไม่มีใครรู้จักละคร เวลานั้นบาร์ตได้ตกลงไปอย่างมากมาย และรากเหง้าของการตกนั้นก็คือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ บางคนเองก็กลับมาสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครกำลังให้การกำหนดแก่พวกเขา ให้คิดอยู่เสมอว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังบอกลูก เนื่องจากการไม่ได้จดจำชีพบบาที่ลูกกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ทั้งโลกได้กลับมาสำนึกที่เป็นร่างและเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง! ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณรับฟังด้วยร่างกายนี้และเล่นบทบาทของเขา พ่ออธิบายอย่างดีมาก แม้ว่าลูกบางคนให้คำบรรยายที่ดี พฤติกรรมที่ดีก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน เนื่องจากการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง บางคนจึงสอบตก นั่นไม่ใช่ความสุขหรือความซาบซึ้ง และแล้วพวกเขาก็ได้ทำกรรมที่เป็นบาปอย่างยิ่งที่เนื่องจากสิ่งนั้นลูกจึงสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก มีความเสียหายเกิดขึ้นอย่างมากที่มาจากกรรมมีสำนึกที่เป็นร่าง จึงสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก พ่อพูดว่า: นี่คือการลงโทษของพระเจ้า, ใช่ไหม? มือขวาของพ่อที่เป็นรัฐบาลของพระเจ้าคือดามราช เมื่อลูกทำกรรมดี ลูกก็ได้รับผลที่ดีจากสิ่งนั้น ด้วยการทำกรรมที่ไม่ดีก็จะสัมผัสกับการลงโทษ ทุกคนสัมผัสกับการลงโทษในทรงซึ่งของกรรมเช่นกัน มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดอ้างอิงถึงเวลานี้ ค่ายกย่องเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ได้มีค่ายกย่องของใครอื่น เหตุนี้เองจึงมีการเขียนไว้ว่า: ตริมูตชีพแจนที่มีค่าเช่นเพชร ที่เหลือทั้งหมดมีค่าเช่นเปลือกหอย ไม่มีใครนอกจากชีพบบาสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และแล้วราวันก็ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากสิ่งนี้ทุกคนจึงได้กลับมาสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณนี้คงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียว เป็นชีพบบาผู้ที่ทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ชีพบบามา ประวัติของท่านควรจะรู้ก่อน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นลูกเรียกว่าชีวา ลูกเข้าใจว่าเคยมีการตกเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง เป็นไปเมื่อสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นที่พ่อสามารถมาเพื่อทำให้มีการขึ้น ความรุ่งเรืองและการล่มสลาย กลางวันและกลางคืน พระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นและซบไล้ความมืดมิดของความไม่รู้ ความไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นคือสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแต่พูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างยิ่ง! เหตุนี้เองจึงได้มีการตก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้วและเฝ้าแต่ลงบันไดมา การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ภูมิประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ว่ามีการล่มสลายของโลกอย่างไร พวกเขาเชื่อว่าเคยมีการพัฒนาอย่างมากจากวิทยาศาสตร์ พวกเขาไม่เข้าใจว่าโลกนั้นได้กลายเป็นนรกและไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีมหาชาติที่ดีมากอยู่มากมาย พวกเขาพูดความรู้อย่างดีมาก แต่สำนึกที่เป็นร่างของพวกเขายังไม่ถูกขจัดออกไป เนื่องจากมีสำนึกที่เป็นร่างจึงมีร่องรอยของความโกรธในบางคน ร่องรอยของความผูกพันยึดมั่นในสิ่งอื่น มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคลิกภาพของทุกคนต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากมา เหตุนี้เองตัวอย่างของสิ่งโหดและแค้นตม้มาจากลำธารเดียวกันจึงได้ให้ไว้ ที่นั่นไม่มีสัตว์ใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านั้นตามลำดับกันไป เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่ความทุกข์ทรมานของกรรมได้จบลง และพวกเขานั้นได้กลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม หลายต่อหลายคนกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่ได้สำนึกรู้ว่าใครกำลังให้การกำหนดเหล่านี้แก่พวกเขา ลูกจะสามารถได้รับศรัทธาจากศรัทธาได้อย่างไร? ชีพบบาพูดว่า: พ่อจะสามารถให้ศรัทธาแก่ลูกโดยไม่มีผู้ใดได้อย่างไร? ผู้นี้คือพาหนะของพ่อที่ถูกกำหนดไว้แล้ว อย่าได้ทำลายตนเองโดยไม่ได้รับอะไรด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่างและทำกรรมที่ผิด ผลที่เกิดขึ้นตามมาของสิ่งนั้นจะเป็นเช่นไร? จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก ผู้ที่ไร้การศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา ผู้คนมากมายพูดว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของบาร์ตยังไม่ได้สมบูรณ์เช่นที่ควรจะเป็น สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายแก่พวกเขา ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นเป็นที่ต้องการ เพียงบุคคลเหล่านั้นเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แต่กระนั้นยังไม่มีลูกคนใดได้ไปถึงสภาพการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ผู้นี้(บรรหมาบาบ) มีความรับผิดชอบมากมาย ท่านมีความกังวลมากมาย ถึงแม้ว่าท่านเข้าใจว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร กระนั้นก็ตามต้องมีการสร้างวิธีการที่แตกต่างกันเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกสามารถกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้มากกว่า ลูกไม่ได้มีภาระใดๆในลูก พ่อมีภาระมากมาย ผู้นี้คือประชาธิปไตยบราห์มาคือหัวหน้า แต่ไม่มีใครรู้ว่าชีพบบากำลังนั่งอยู่ในท่าน ในบรรดาลูกด้วย แทบจะไม่ผู้ใดรักษาศรัทธา ท่านต้องรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ว่าเมื่อไหร่ที่บาร์ตเป็นสวรรค์และแล้วสวรรค์จากไปสู่ที่ใด การตกเกิดขึ้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถเข้าใจจนกว่าลูกจะอธิบาย เหตุนี้เองบาบาจึงชี้หนทางแก่ลูก ให้เขียนถึงผู้คนในโรงเรียนและบอกพวกเขาว่าพวกเขาควรจะแสดงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ลูกควรจะให้การบรรยายเกี่ยวกับการล่มสลาย บาร์ตนั้นเคยเป็นเช่นเพชรและ

กลายเป็นเช่นเปลือกหอยได้อย่างไร? สิ่งนี้ใช้เวลากี่ปี? พวกเราสามารถอธิบายทั้งหมดนี้ ลูกสามารถทิ้งแผ่นพับจากเครื่องบิน ผู้ที่อธิบายนั้นต้องฉลาดอย่างยิ่ง รัฐบาลต้องการสิ่งนี้ ดังนั้นลูกควรเชิญทุกคนให้ไปยังรัฐสภา วิกิยานาวินในเดลี สิ่งนี้ควรจะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ส่งบัตรเชิญให้แกทุกคนด้วยเช่นกัน! เรากำลังอธิบายแก่คุณถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสิ้นสุด พวกเขาจะมาและไปด้วยตัวของเขาเอง ไม่มีเรื่องของเงินทอง ยกตัวอย่าง หากลูกพบกับใครบางคนผู้ที่ต้องการที่จะมอบของขวัญให้กับลูก ลูกไม่สามารถรับสิ่งนั้นได้ ลูกควรจะใช้สิ่งนั้นเพื่อมารับใช้ แต่ลูกไม่สามารถรับสิ่งนั้นเพื่อตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อจะทำอะไรกับการบริจาคจากลูกหรือ? พ่อจะต้องให้การตอบแทนอย่างมากแก่ลูก พ่อเป็นนายหน้าค้าหุ้นที่ฉลาดอย่างยิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดใจด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ให้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฝ่าแต่เปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูก

2. ให้กลับมาเยือกเย็นและอ่อนหวานอย่างมากๆ ขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธและความผูกพันยึดมั่นจากภายในตัวลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอโดยการใช้สมบัติที่มีค่าของเวลาไปในหนทางที่มีค่า ลูกที่ใช้สมบัติที่มีค่าของเวลาเพื่อให้ประโยชน์กับตนเองและคนอื่นๆ จะสะสมสมบัติอื่นๆ ทั้งหมดโดยอัตโนมัติ ผู้ที่รู้ถึงความสำคัญของเวลาและใช้ไปในหนทางที่มีค่าจะสะสมสมบัติทางความคิด ความสุข พลังความรู้ และลมหายใจโดยอัตโนมัติ เพียงแค่ละทิ้งความไม่ระมัดระวังและใช้สมบัติที่มีค่าของเวลาไปในหนทางที่มีค่าและลูกจะเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง

คติพจน์: การไปที่กันของมหาสมุทรด้วยสมาธิและความมั่นคงและค้นหาเพชรและไข่มุกแห่งประสบการณ์ คือการกลายเป็นตัวของประสบการณ์

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซวารี

1) การขยายตัวของมายาที่ตาโมกฺนี

มีการใช้คำสามคำ "สะโตกฺนี, ราโจกฺนี และ ตาโมกฺนี" แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจคำเหล่านี้ให้ถูกต้อง ผู้คนคิดว่าคุณธรรมทั้งสามนี้มีอยู่ในเวลาเดียวกัน แต่เหตุผลบอกอะไรกับเรา? คุณธรรมทั้งสามนี้ยังคงดำรงอยู่ในเวลาเดียวกันหรือไม่ หรือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมทั้งสามที่แยกกันในแต่ละยุค? กล่าวอย่างมีเหตุและผลว่าคุณธรรมทั้งสามนี้ไม่ได้มีอยู่ในเวลาเดียวกัน เมื่อเป็นยุคทอง(สัตยยุค)เป็นสะโตกฺนี เมื่อเป็นยุคทองแดงเป็นราโจกฺนี และเมื่อเป็นยุคเหล็กจะเป็นตาโมกฺนี เมื่อเป็นสะโตแล้วจะไม่ใช้ราโจหรือตาโม เมื่อเป็นราโจมันไม่ใช่สะโตกฺนี ผู้คนยังคงเชื่อว่าทั้งสามนี้ยังคงมีอยู่ในเวลาเดียวกัน เป็นความผิดพลาดอย่างมากที่พูดสิ่งนี้ พวกเขาเชื่อว่าเมื่อคนๆ หนึ่งพูดสัจจะความจริงและไม่ได้ทำบาปใดๆ เขาคือสะโตกฺนี แต่เหตุผลก็บอกเราว่าเมื่อเราพูดว่าสะโตกฺนีนั้นหมายความว่ามีความสุขสมบูรณ์นั้นคือทั้งโลกคือสะโตกฺนี เราไม่สามารถพูดได้ว่าคนที่พูดสัจจะความจริงคือสะโตกฺนีและคนที่พูดโกหกนั้นอยู่ในยุคเหล็กและตาโมกฺนี โลกยังคงดำเนินต่อไปในลักษณะนี้ เมื่อเรากล่าวว่ามันเป็นยุคทองนั้นหมายความว่าทั้งโลกคือสะโตกฺนีและสะโตประธาน ใช้, เคยมียุคทองเช่นนั้นครั้งหนึ่งเมื่อทั้งโลกเป็นสะโตกฺนี สัตยยุค(ยุคทอง)นั้นไม่มีอยู่ในขณะนี้ ตอนนี้นั้นเป็นโลกยุคเหล็กซึ่งหมายความว่าทั้งโลกคืออาณาจักรที่ตาโมประธาน จะมีสิ่งใดที่สะโตกฺนีในโลกที่ตาโมประธานได้อย่างไร? ขณะนี้มีความมืดมิดสุดขีดซึ่งเรียกว่ากลางคืนของบราห์มา กลางวันของบราห์มาเป็นยุคทอง และกลางคืนของบราห์มาเป็นยุคเหล็ก ดังนั้นเราจึงไม่สามารถรวมทั้งสองสิ่งเข้าด้วยกันได้

2) การพาลูกจากโลกยุคหลักที่ไร้รสชาติไปสู่โลกยุคทองที่เต็มไปด้วยแก่นสารสาระเป็นหน้าที่ของพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น

ทำไมโลกยุคหลักจึงถูกเรียกว่าโลกที่ไร้รสชาติ? เพราะโลกนี้ไม่มีแก่นสารสาระใดๆเลย นั่นคือไม่มีผลกำลังใดๆเหลืออยู่ นั่นคือไม่มีความสุขความสงบหรือความบริสุทธิ์ ไม่มีความสุขความสงบและความบริสุทธิ์อย่างที่เคยมีในโลก ไม่มีผลกำลังอีกต่อไปเพราะโลกนี้มีกิเลสทั้งห้า ดังนั้นโลกนี้จึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความกลัวและมหาสมุทรแห่งปวงกรรม นี่คือสาเหตุที่ว่าทำไมผู้คนถึงไม่มีความสุขและร้องเรียกหาพระเจ้า พระเจ้าพาเราข้ามมหาสมุทรไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่ามีโลกที่ปราศจากความกลัว นั่นคือมีโลกที่ปราศจากความกลัวที่พวกเขาต้องการไป เหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งบาปซึ่งพวกเขาต้องการจากไปและข้ามไปยังโลกของดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นจึงมีสองโลก: โลกหนึ่งคือโลกยุคทองที่เต็มไปด้วยแก่นสารสาระและอีกโลกหนึ่งคือโลกยุคหลักที่ไร้รสชาติ โลกทั้งสองมีอยู่บนโลกนี้ ตอนนี้พระเจ้ากำลังก่อตั้งโลกที่เต็มไปด้วยแก่นสารสาระนั้น อ้าวชะ